

Obec Vlastibořice

OBEČNÍ
ZPRAVODAJ
BŘEZEN-DUBEN
2016

01-04 *SPORT 05 *DIVADLO, 06-07 *ZDRAVÍ – PREVENCE, 08 *PROŘEZÁVÁNÍ STROMŮ, 09 *DĚJINY – KAREL IV.
10 *CESTOVNÍ DOKLADY PRO DĚTI, 11 *KRONIKA, 12 *SDH VLASTIBOŘICE, 13 *LETNÍ AKCE ZAHÁJENY

Výsledky výběrového řízení

Opravy obecních komunikací systémem turbo a emulze v osadách Vlastibořice, Jivina, Sedlišťka a Klůčky.

Výběrového řízení se zúčastnili celkem 3 uchazeči

pořadí	Název uchazeče	Lokalita 1	Lokalita 2	Lokalita 4	Lokalita 5	CELKEM
1	Oprava komunikací Zoubek, s.r.o.	76 080	29 353	115 562	88 231	309 226
2	REACOM, s.r.o.	73 500	28 000	112 000	140 000	353 500
3	M.S.B. v.o.s.	26 180	56 820	115 720	44 880	243 600

Ceny byly uvedeny v Kč bez DPH.

Výsledek výběrového řízení

pořadí	Název uchazeče	Sídlo uchazeče	IČ uchazeče
1	M.S.B. v.o.s.	Boseň 10 295 01 Mnichovo Hradiště	61327051
2	Oprava komunikací Zoubek, s.r.o.	Na Valech 1031 289 12 Sadská	24838861
3	REACOM, s.r.o.	Branka 145/14 674 01 Třebíč	27679438

ODPADY

Kontejnery na bioodpad

V měsíci dubnu byly kontejnery na bioodpad umístěny v každé obci. Jeden kontejner je určen na trávu, listí, plevel a podobně, druhý kontejner je na dřevní hmotu. Ve Vlastibořicích je kontejner umístěn u hřiště, v Sedlišťkách na návsi a na Jivíně u rybníka. Kontejnery jsou určeny pouze na bioodpad, v žádném případě do nich nepatří plasty, kovy a podobně. V případě velkého množství trávy, listí, větví a podobně je možné si kontejner po telefonické domluvě s p. Bittnerem (604 746 955) nechat přistavit.

Sběr nebezpečného odpadu

V neděli **12. června** proběhne v našich obcích sběr nebezpečných složek komunálního odpadu. V **Sedlišťkách (9:10)** – u autobusové zastávky, ve **Vlastibořicích (9:25)** – za Kulturním domem a v **Jivíně (9:40)** – u kapličky.

Velkoobjemový kontejner

Velkoobjemový kontejner je aktuálně umístěn v Sedlišťkách a bude zde až do konce měsíce května. Otevřen je každou sobotu od 11 do 12 hodin. V jiné časy bude otevírán po telefonické domluvě s p. Bittnerem – 604 746 955. Od měsíce června bude kontejner přistaven ve Vlastibořicích.

Poplatky

Připomínáme občanům, kteří ještě nezaplatili poplatek za komunální odpad, aby tak učinili co nejdříve. Platbu je možné provést buď osobně na Obecním úřadě, nebo převodem na následující účet č. **984865399/0800**. Poplatky za komunální odpad a za psy měly být uhrazeny do konce měsíce března.

Obecní úřad – aktuální informace

Výsledky hospodaření k 30. 4. 2016.

Daňové příjmy 1.044.515,60 Kč
Nedaňové příjmy 807.820,34 Kč
Kapitálové příjmy 377.460,00 Kč
Přijaté transfery 70.332,00 Kč
Příjmy celkem 2.300.127,94 Kč

Běžné výdaje 2.209.007,01 Kč
Kapitálové výdaje 845.778,40 Kč
Výdaje celkem 9.857.218,65 Kč

Zůstatek na běžném účtu činil k 30. 04. 2016 4.991.230,49 Kč
Zůstatek na účtu ČNB činil k 30. 04. 2016 38.735,62 Kč

Celkem 5.029.966,11 Kč

Informace z evidence obyvatel k 30. 4. 2016

Přihlášení k TP

Liščínská Veronika, Vlastibořice 68 (3. 3. 2016), Nedvedová Denisa-Maria, Slavíkov 2 (9. 3. 2016), Brož Šimon, Jivina 13 (9. 3. 2016), Zeidler Ondřej, Vlastibořice 27 (18. 3. 2016), Nová Vladislava, Vlastibořice 53 (21. 3. 2016), Balochová Hana, Vlastibořice 43 (21. 4. 2016), Hozdecký Aleš, Vlastibořice 43 (21. 4. 2016), Hozdecký František, Vlastibořice 43 (21. 4. 2016), Fafrák Jan, Vlastibořice 47 (25. 4. 2016), Fafrák Aleš, Vlastibořice 47 (25. 4. 2016), Řezáčová Lenka, Vlastibořice 47 (25. 4. 2016)

Zemřelí

Šitnerová Alena (4. 2. 2016)
Bronislav Skřivánek (10. 5. 2016)

Narození

Ledabylová Nina,
Vlastibořice 54 (15. 03. 2016)

Počet obyvatel k 31. 10. 2015

297

Slovo úvodem

Martin Beksa
starosta

Vážení spoluobčané,
mám velkou radost, že se nám postupně daří zkrášlovat naši obec. Velice pozitivní ohlasy poslední dobou slyším na vysázené nové ovocné stromky kolem našich cest, na upravené hřbitovy ve Vlastibořicích i na Jivíně, na udržované příkopy, břehy i prostranství, která sekáme. A ještě více jsem rád, že se stále více občanů zapojuje do dění v obci. Naše tradiční jarní březnová brigáda naštěstí nenavázala na předchozí „slabé“ dva roky a stalo se něco doposud nevídaného. Ve Vlastibořicích a na Jivíně se brigády zúčastnilo více než 30 pomocníků, kteří společnými silami zasázeli více než devadesát stromků, včetně výkopu děr, osazení dřevěných podpěrných kolíků a zalití stromů. Pokud i příští rok bude takto hojná účast jako letos, budeme muset připravit mnohem více úkolů, které povedou k dalšímu zvelebování obce. Chtěl bych tedy všem malým i velkým pracovníkům poděkovat za účast a ochotu přiložit ruku k dílu. Samostatně pak Vaškovi Beranovi a jeho rodině za opětovnou technickou a odbornou podporu, dodávku stromků (zdarma) a jejich výsadbu.

Další akcí, která se již po dvanácté uskutečnila v pravidelně nepravidelném květnovém termínu, byla Velikonoční teniska 2016, které se tentokrát zúčastnilo 28 dětí. Společně s rodiči opět absolvovali trať plnou zajímavých disciplín. Po splnění úkolů na deseti stanovištích se všichni sešli na louce u lesa pod Vlastibořicemi, kde si každý mohl opět špekáček, napít se. Děti za úspěšně absolvované disciplíny sbíraly razítka, která následně proměnily za sladkou odměnu. Jelikož bylo krásné počasí a velice slušná účast soutěžících i pořadatelů, můžeme i letošní ročník hodnotit jako více než povedený. Chtěl bych tímto poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravě a realizaci celé akce, zejména pak členům SDH Vlastibořice a Jivina klubu, v neposlední řadě také zaměstnancům Obecního úřadu.

Jistě jste si všimli, že v současné době probíhá celková oprava obecních komunikací v rozsahu nanášení asfaltové emulze, zpevňování systémem Turbo, či přímo plošné vysrávky podkladu u nejvíce poškozených částí komunikací (cesta na Klůčky). Poptány byly tři odborné firmy, s nejnižší nabídkou ve výši 243 600 Kč bez DPH uspěla firma M.S.B. v.o.s. (další v pořadí firma Oprava komunikací Zoubek, s.r.o. 309 226 Kč a firma Reacom, s.r.o. s nabídkou 353 500 Kč). Věřím, že nám opravený stav vozovek alespoň další tři roky vydrží v dobrém stavu a bez zásadních oprav.

Do konce měsíce května byla také dokončena oprava společných prostor a bytové jednotky v čp. 15 včetně demolice havarijního stavu kolny. Věřím, že se povedlo výrazně vylepšit původně velice zanedbaný stav, který neodpovídal současným požadavkům na bydlení. U objektu by mělo navíc vzniknout několik parkovacích míst pro obyvatele této nemovitosti.

Poslední akcí, která byla započata v měsíci květnu, je již dlouho avizovaná oprava nádrže ve Vlastibořicích, kde je realizována kompletní rekonstrukce povrchu včetně sanace průsaků a plošného nátěru. Dále jsou prováděny okolní terénní úpravy, chodník kolem celého vodního díla a zejména plnohodnotný a bezpečný vstup do nádrže včetně řešení prostoru pro sezení na západní straně nádrže. Vzniklo tak symetrické rozdělení schodištěm na dvě části, které jsou po půl metru výškově odskočeny. Na těchto plošinách bude možné rozložit deku a opalovat se. Výběrové řízení na tuto akci vyhrála společnost Ing. Dušan Müller s nejnižší realizační cenou 955 037 Kč bez DPH. Opět jsme měli ve výběrovém řízení tři nabídky od firem, které se na tyto sanační práce specializují. Celá akce by měla být hotova nejpozději do 10. 6. 2016, abychom přes léto mohli nádrž používat.

Další informace z dění v obci naleznete na úřední stránce obce, zejména pak v zápisech z konaných zastupitelstev obce.

Nordenskiöldsloppet

01 Sport

200 km klasicky očima Milana Jelínka – Do minulého víkendu jsem si nedovedl představit, že bych někdy jel 100 km soupaž. Teď už ano, a to dokonce dvakrát tolik. Nakonec je to stejně všechno jen o tom, jak si to člověk srovná v hlavě.

Když si začal šéf SILVINI MADSHUS TEAMU Marek Pazderský pohrávat s myšlenkou, zda se nevydat do Švédska na nejdelší závod světa na běžkách, raději jsem se přihlásil mezi prvními, protože u tohoto podniku nemohu přece chybět. Tento závod se jel naposledy před více než 100 lety na dřevěných přes 2 metry dlouhých těžkých lyžích mezi městy Jokkmokk a Kvikkjokk, které leží těsně za polárním kruhem. Tuto tradici letos po létech obnovují borci Rikard Tynell s bratry Auklandovými.

Nakonec nás z týmu SILVINI vyráží osm. Povoleny máme na osobu maximálně 3 páry lyží a 2 páry holí. Z Prahy letíme přes Stockholm do Lulea a odsud autem necelých 200 km do Jokkmokku, kde máme pronajatý dům.

Milan Jelínek
alias Jelen

Před závodem

Ráno vyrážíme tréninkově do stopy, ve které to díky oteplení vůbec nejede.

Hurá na oběd a navečer pro startovní čísla. Malým zklamáním pro nás je, že závod je nepatrně zkrácen na 200 km, ale naštěstí o trochu více kopců (celkem jen asi 1350 m). Den před závodem laborujeme s mazáním lyží. Většina z nás nakonec volí lyže s parafinem na hladko (bez stoupacích vosků) s tím, že kdyby bylo nejhůř a odešly ruce, tak se něco na odraz přimázne. Máme také možnost mít na třech místech na trati v igelitovém pytli věci na případné převlečení.

Start

V den závodu vstáváme ve 4 hodiny a v pět se odjíždí 20 km na start. Tady pokládáme nejdříve lyže do stopy a přebytečných 30 deka kvapně odkládáme do nedalekého lesíka. V 6 hodin je výstřelem závod zahájen a hurá do stop, které se bohužel krátce po startu smrsknou na pouhé dvě. Teď po ránu při teplotě mínus 3 stupně to zrovna pěkně jede, ale předjíždění mimo stopu je vysilující až nemožné. Je to docela škoda, zvláště když má člověk v obou stopách dva vláčky jedoucí stejnou rychlostí. Pole se s přibývajícími kilometry začíná konečně pozvolna natahovat.

Asi 40 km jedu za Švédkou (Fia Jobs), která má s sebou po celou dobu mužského vodiče (a není to jediná žena). Tak mne jen napadá, jestli to je ještě vůbec dovolené? V úzkém pruhu mezi stopami je spíš výjimečně vidět, že někdo bruslil, ale spíš se utěšuju, že to byl jen někdo

z doprovodu a né ze závodníků. Opak je ale pravdou, jak mi potvrzují kolegové z týmu jedoucí kdesi vpředu. Před blížícím se sjezdem zrychlují, abych se severanům pokud možno trochu vzdálil. Nehodlám se od nich nechat vybržďovat ve sjezdech. Jedou jak joudové. Místo toho, aby jeli ve stopě šusem, roztáhnou doširoka ruce a jednou nohou brutálně pluží, jako kdyby na tom stáli prvně.

Padesátka zadržené pod tři hodiny

Pestrá občerstvovačka, něco do sebe a hurá dále. Čtvrtina trati 50 km, čas 2:42, takhle mi to na výletě nejelo, ani nepamatuji. Jenže vychází sluníčko a stopa se najednou velmi zpomaluje. Trať závodu vede z velké části oběma směry, takže se na dvoustopé trati napřímo potkáváme. Je to docela nezvyklý zážitek, když se naproti od otočky na 82 km blíží vláček, ve kterém je Dahl, Auklandi, Fjeld, Brink, Otoson, Impola, Tynell atd. Asi jen v minutovém odstupu k mému úžasu jede Brita Norgren a chvíli za ní už z velké dálky nepřehlédnutelná zeleno-černobílá kombinéza Máry Pazderského ze SILVINI MADSHUS TEAMU, který to kulí jak o život. V delších odstupech následují další už značně roztrhané mini skupinky závodníků.

Občerstvovačky jsou po 10 až 15 km a nemá cenu vynechávat ani jedinou, zvláště když tam mají ty úžasně dobré borůvkové polívky a jiné dobroty. V polovině trati na 100 km jsem pod 6 hodin, tak snad nakonec nebudu poslední, když už je tu jen jedna kategorie 18 až smrt. Na 120 km přichází krizíčka, příští občerstvení je totiž nezvykle o něco dál. Navíc už mám hodně vody v botách. No nic, musím přezutí ještě o 40 km odložit. Nohy se při soupaži moc nehýbou a v tom mokru a chladu pěkně zdřevěněly. Na 150 km v pohodě pod deset hodin, a mě jen na vteřinu napadne, jestli to mám těsně před důchodem zapotřebí, ale v příští vteřině přijde ujištění, že samozřejmě, že mám...

Laponskem na běžkách

Jedu si chvílemi i dlouho sám, je to až nezvyklé. Člověk se otočí a v dohledu nikde nikdo. Jen kolem ta pěkná laponská příroda – prořídle lesíky, jezera a v dáli větší hory, sem tam sobíci. Hůlky se hrozně boří, a jelikož na nich nejsou velké košíčky, tak se nedá pořádně odrážet a navíc každým odpichem hrozí zlomení holí. Kdo jede klasiku, tak je na tom teď líp, nemusí se totiž tak razantně odrážet.

Konečně je tu 160. kilometr a s ním konečně výměna ponožek i bot a také těstoviny s masem – rozhodně těch 20 minut za to stálo. Přezouvat se ale jen na sněhu, kde nic není, to je na

pohled asi pěkná komedie. Válím se po zemi jak pes, který se točí za ocasem. Na občerstvovače nechávám i ledvinku s gely a bidonem, kterého jsem se ani nedotkl – úplně zbytečná zátěž. A pak hurá dále po nekonečném jezeru. Jediným doprovodným zvukem je monotónní odraz holí a cíl se přibližuje najednou nějak pomaleji. Hlavně aby nezůstal hrot z hole v ledu, to bych mohl jít rovnou na vlak. Občas mám při této jízdě podezření, jestli mi náhodou nechtějí kosti prostřelit v lokti skrze kombinézu ven. Musí to být pěkný nápor na tento aparát.

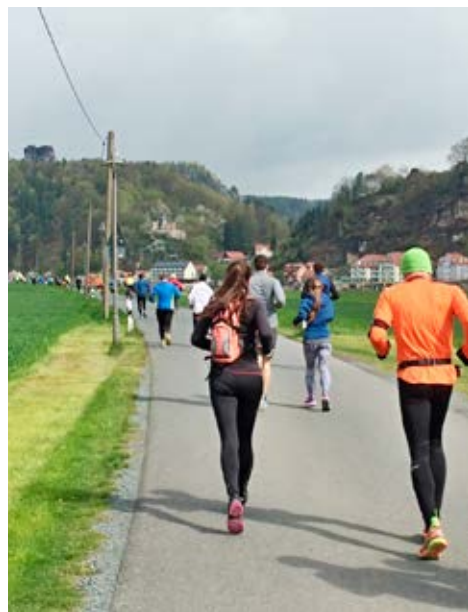
Cílový čas 14 h. 36 minut

Z jezera přes pár minikopečků kolem sobí farmy a už je tady Jokkmokk a posledních 12 km na tratích, které známe z tréninku. Zákruty a osmičky v lese jsou si některé natolik podobné, že mám podezření, jestli je nejedu podruhé. Ještě se sehnou pro talisman u cesty v podobě swixáckého červeného kuliška Santander, kterého zde asi odhodil Aukland, a upalují kolem jezera do nedalekého cíle ještě za světla.

Konečně v cíli za 14:36. Někdo mi odepne lyže a odjíždím do nedaleké sokolovny. Ještě zaslechnu, že z mužů vyhrál Dahl před Auklandem a Fjeldem, mezi ženami pak Lina Korsgren před Britou Norgren. Tady už potkávám svoje mladší kolegy. Mají také evidentně opravdovou radost, že „strejda“ dojel do cíle. Únava přeci jenom nějaká je, a tak už se raději ani neptám, jestli se náhodou nechtějí jet „vyjet“, a jdu se konečně nacpat normálním jídlem. Medaili, kterou dostává každý, kdo přijede v limitu stanoveném pořadatelem do 21 hodin, dostalo nakonec všech nás osm silviňáků. Já osobně bych jí dal všem, kteří to ujedou. Druhý den ráno se kupodivu většina nejde projet, a tak jedeme jenom ve třech od cíle v protisměru po jezerech asi 20 km v krásném počasí, langsam, parádička. Večer zhodnocení akce a druhý den už po obědě na Ruzyni a směr domov.

Průběh – mezičasy

50 km (2:42), 70 km (3:50), 100 km (5:54),
150 km (9:56), 200 km (14:36)

Můj první maraton

02 Sport

Před pár lety mi maraton připadal jako zcela nedostižná meta, jako něco, co provozuje jakýsi zcela odlišný a mě vzdálený lidský druh (šlachovití a vyzábli blázni). Letos si tuhle 42,195 km dlouhou lahůdku a královskou běžeckou disciplínu můžu kupodivu i já uložit do přihrádky „splněno“. Jen ta má vizáž se stále neblíží té borců a borkyň, které vídám na závodech a kterým vždy tak trochu závidím... To bych těch maratonů ale musela uběhnout aspoň deset a ne jen jeden...

Přípravy

S mým běžeckým i životním parťákem Dušanem jsme závod vybírali s ohledem na mou maratonskou nezkušenost pokud možno placatý, nakonec volba padla na Oberelbe Marathon, který startuje v městečku Königstein a vede údolím Labe po cyklostezce až do Drážďan. Zaplacením startovního to začíná být vážné a tréninková motivace by se měla u většiny adeptů skokově zvedat. U mě to ale nějak nezafungovalo. Má motivace si raději hověla na peci a místo toho, abych se statečně s čelovkou postavila brzké tmě, nebo lezavému zimnímu počasí, ráda jsem podléhala útulnosti domova. Sice běhám čtvrtým rokem a mám několik distančně podobných tratí za sebou, ale pravidelnost a systematičnost jsou stále mé slabé stránky. A tak, když mne několik týdnů před závodem přepadla chřipka, začínala jsem mít obavy, že je má účast v ohrožení. Chřipka našťastí

včas odešla, i pár delších běhů jsem nakonec stihla. A tak jsem, poslušna úslaví „kdo trénuje, ten si nevěří“, v den D stála na startu, i když bez velkých ambicí ohledně výsledného času. Mým hlavním cílem i přáním bylo doběhnout, nevzdat to, a hlavně zažít atmosféru velkého závodu, své prvomaratonské pocity i limity a také si z perspektivy běžce prohlédnout labské údolí, na které mám hezké vzpomínky z dětství.

Start

Už ráno cestou na start nám začalo dělat starosti typicky aprílové počasí, byla zima, chvílemi padal i sníh, aby pak opět vysvitlo sluníčko a na startu námi cloumal nepříjemně ledový víchř. Tam jsem vyměkla a prohlásila, že je mi to fuk, že jsem sraab a беру si jednu mikinu navíc, než jsem plánovala. Takové věci se při závodech ale občas brzy vymstí. Už po dvou kilometrech jsem ji pak samozřejmě zpocená rvala zpátky do batůžku a modlila se, aby to byl poslední nevyhovující kus oblečení, jinak mě při tom zdržování předběhnou snad úplně všichni. Bylo přitom zajímavé pozorovat, jak rozdílné tepelné nároky přítomní běžci mají. Někteří měli i rukavice a kulichy, jiní zase běželi v tričku s krátkým rukávem a v kraťasech, většina jich ale volila zlatou střední cestu, tzn. dlouhý rukáv, popřípadě větrovku, a dlouhé elastáky nebo elastáky ke kolenům.

Prvních 10 km bylo v pohodě. Dušan mi v roli trenéra předem kladl na srdce, abych běžela tak, abych byla „v půlce jako nová“. Sluníčko svítilo a šířilo dobrou náladu a na prvním úseku mezi Königsteinem a Pirnou jsem si užívala zdejší skoro přímořskou atmosféru... plážičky, lavičky, k posezení zvoucí hospůdky, posečené louky, upravené domky, kravky, trpaslíci na zahradách... pohoda, fotila jsem, bavila se na občerstvovačkách a notovala si, že tak nějak jsem si ten maraton představovala. Pak se to ale začalo pomalinku kazit. Kilometry přibývaly a s nimi přišla vánice. Protivítr, který nás otravoval již od startu, zesílil, a protože jsem se snažila udržet tempo okolo 6:30 min./km, musela jsem tepat nad plán, což mi dost ubíralo sílu. Sice jsem ohledně času žádný cíl neměla, ale na druhou stranu, kdo by chtěl doběhnout na prázdný stadion, že... A tak mě neodvratně s přibývajícím kilometry začínalo všechno tak trochu bolet a počáteční euforie mizela.

Krize

Za Pirnou přišla krize. Na značku půlmaratonu jsem doběhla pouze v průměrném čase 2:30. K tomu mě začaly hrozně bolet snad úplně celé nohy, záda, začínal mě bolet i žaludek, a ta představa, že to samé na mě čeká ještě jednou a mě každý krok bolí, jako bych šlapala na nože, mě nepředstavitelně deprimovala. Předběhla jsem prvního kulhajícího odpadlíka, co nemohl na kolena, a mě se do hlavy začaly vkrádat pochyby, jestli jsem vůbec schopná to doběhnout a jestli se nemám radši na příští občerstvovačce posadit a počkat na nějaký odvoz... Byly to sice jen takové mlhavé myšlenky bez konkrétního výstupu, ale neskutečně mi ubíraly vnitřní sílu. Jen ze setrvačnosti jsem se vlekla dál, v hlavě prázdno, neměla jsem plán A ani plán B, chtěla jsem přece hlavně doběhnout a teď jsem nevěděla, JAK to mám sakra doběhnout, když cíl je ještě tak strašně daleko... Hlava prostě stávkovala a nechtěla dál.

Pak se nade mnou asi slitoval nějaký běžecký bůh a poslal mi Antje. Trochu starší než já, zkušená maratonkyně. Doběhla mne a zeptala se, jak mi je. Tak jsem si útrpně postěžovala, že mě bolí úplně všechno a ona odvětila, že ji taky. To mě kupodivu rozveselilo a začaly jsme si vyprávět, jak mě bolí nohy a jak ji berou křeče, že mě bolí záda a ji zase stehna. A najednou jsem zase běžela rychleji a byla o pár kilometrů dál. A pochopila jsem, že ještě pořád můžu, a že hlava je docela prevít. Všechny další kilometry do cíle sice nebyly jednoduché, odtrpěla jsem si je dokonale, ale aspoň jsem už nemyslela na to, jestli skončit nebo ne, prostě jsme s Antje šlapaly pořád dál a počítaly je... 18, 15, 12, 10, 7... Počasí nám ještě přichystalo pár aprílových žertíků – chvílemi nás protivítr profukoval tak, že nám mrzly nosy i ruce, pak nás máčel déšť a sluníčko zase sušilo, až jsme se tomu musely smát, a do toho všeho nám cestou vesele vyhrávaly kapely... Němci to pak trefně popsali jako Wechselbad der Gefühle – něco jako střídavou emoční lázeň a je pravda, že mi poslední kilometry splývají do jakýchsi pocitových útržků, kdy se v bláznivém tempu střídala radost a euforie s bolestí, déšť se sluncem a malomyslnost s nadějí...

A cíl...

Kousek před cílem nám pak přiběhl naproti Dušan, který si svůj x-tý maratonek mazácky odběhl pod tři a půl hodiny a běžel s námi až na stadion a fotil nás. A pak, neskutečná úleva, stadion, poslední kolečko slávy a já a Antje jsme vysmáté společně vběhly do cíle... Konec, šlus, hotovo a už ani krok navíc... Pak už na nás čekalo jen obvyklé kolečko do šaten, pro diplomy, zasloužená Pasta und Bier, rozloučení a cesta vlakem zpět na start. Stálo to za to... aneb řečeno slovy běžce: zážitek nemusí být krásný, ale silný...

24. 4. 2016, čistý čas maratonu 5:05:39

Lucie Koutníková

Sokol – valná hromada

03 Sport

Ve čtvrtek 28. 4. 2016 se za hojně účasti konala Valná hromada T. J. Sokol Vlastibořice. Starosta bratr Svačinka uvítal všechny přítomné, především „Věrnou gardu“, ale i aktivní sportovce a několik přítomných dětí – „Sokolat“.

Na programu byla zpráva o hospodaření a o sportovní i kulturní činnosti, následoval volební blok, diskuse a na závěr tradiční občerstvení – lahodný páreček.

Do výboru jednoty byli zvoleni tyto členové:

Starosta: Pavel Svačinka
Místostarosta: Martin Čížmár
Jednatel: Dušan Koutník
Kontrolní výbor: Marie Reslová

Všem přítomným ještě jednou děkujeme za účast.

Dušan
Koutník

Okolo Vlasti 2016 se blíží

04 Sport

Rok utekl jako voda v Mohelce a již 4. ročník běžeckého odpoledne Okolo Vlasti je opět za dveřmi. Tentokrát se „u koupáku ve Vlasti“ sejdem v sobotu 11. června.

Na programu bude tradiční půlmaraton (21,1 km), kros v délce 8 km a charitativní běh pro děti i dospělé. Novinkou je vyhlášení kombinace – nejlepšího závodníka a závodnice uběhnuvšího jak půlmaraton, tak i kros.

Partnerem akce bude stejně jako loni stacionář pro osoby s kombinovaným postižením Domov Tereza z Benešova u Semil, kterému na závěr předáme výtěžek z charitativního běhu i dobrovolné příspěvky závodníků na ostatních distancích.

Rád bych srdečně pozval co nejvíce místních, přijďte si zažít atmosféru závodu a zblízka se podívat, jak rychle běhá několikanásobný mistr republiky Radek Brunner, který opět předběžně přislíbil účast.

Charitativní běh na 800 m zvládne ujít každý, v tomto závodě o rychlost skutečně nejde. Kros na 8 km je už náročnější, ale myslím, že „indiánským“ během není nepřekonatelnou překážkou pro kohokoliv. Neváhejte, slibuji, že to bude nezapomenutelný zážitek! Přihlásit se můžete předem i na místě.

Dušan
Koutník

Pokud je Vám závodění opravdu zcela cizí, přijďte prostě jen zafandit, dát si pivo a něco dobrého z grilu, budete vítáni, žádné vstupné se neplatí.

Níže najdete seznam divácky atraktivních míst včetně časů, kdy jimi závodníci budou probíhat.

1/2 maraton:

11:00	START Vlastibořice – koupaliště
11:05–11:11	Vlastibořice – zvonice
11:12–11:27	Zásada – kruhář
11:18–11:39	Radimovice – náves
11:20–11:47	Zámek Sychrov, zámecký park
11:40–12:26	Arturův hrad
11:44–12:34	Radostín – přes most, přes lávku, okolo ozdravovny pod viadukt
11:47–12:41	Třtí
11:58–13:05	Beranův mlýn
12:02–13:13	Trávníček
12:06–13:21	Sedláška – náves, Hobelantův statek
12:09–13:28	Klůčky
12:17–13:45	CÍL Vlastibořice – koupaliště

Kros:

15:00	START Vlastibořice – koupaliště
15:09–15:19	Jivina (od zastávky na náves)
15:18–15:39	Brod u tábora naproti Klamorně
15:22–15:47	Beranův mlýn, brod u Copa Cabana
15:23–15:50	Sedláška (od Hobelantů na Klůčky)
15:30–16:00	CÍL Vlastibořice – koupaliště

Divadlo a Vlastibořice

Dne 23. dubna 2016 vzpomíná kulturní svět 400. výročí úmrtí největšího dramatika všech dob Williama Shakespearu

William Shakespeare se narodil roku 1564 a zemřel 23. dubna 1616. Byl významný anglický básník a dramatik, klíčová postava evropského dramatu. Obvykle je považován za anglického národního básníka neboli barda. Dochovalo se jemu připsaných 37 divadelních her, 154 sonetů, dvě dlouhé epické básně a několik dalších děl. Jeho hry byly přeloženy do všech významnějších jazyků. Kromě tvorby dramatu a komedií se věnoval i herectví.

Ty neznámější:

- VEČER TŘÍKRÁLOVÝ ANEB COKOLI
- CHCETE – premiéra
- POCTA SHAKESPEAROVÍ
- RICHARD III.
- SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ
- ROMEO A JULIE
- MNOHO POVYKU PRO NIC
- VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ
- HAMLET
- JAK SE VÁM LÍBÍ
- OTHELLO
- DVAJA PÁNI Z VERONY

27. březen Světový den divadla

Na 9. Kongresu Mezinárodního divadelního ústavu, který se konal v červnu 1961 ve Vídni, bylo navrženo jménem skandinávských divadelníků vyhlásit jeden den v roce jako Světový den divadla. Smyslem a cílem tohoto Světového dne divadla je přimět divadelníky na jevištích i obecnost v sálech k zamyšlení nad posláním a úlohou divadla, vyjádřit solidaritu divadelníků celého světa, podpořit jejich úsilí o prosazování základních morálních a společenských vlastností uměleckými prostředky, napomáhat myšlenkám mírového soužití a vzájemného porozumění mezi národy. UNESCO tuto výzvu přijalo a 27. březen se stal Světovým dnem divadla a divadelníků. Slaví se rozmanitě, také vydáváním poselství známými osobnostmi divadla, které je v tento den čteno ve všech divadlech na světě. Autory byli např. Jean Cocteau, Arthur Miller, Laurence Olivier, Eugene Ionesco, Peter Brook, Richard Burton, Edward Albee a další. V roce 1994 byl autorem Poselství Václav Havel

*Pár střípků o divadle sepsala
Mgr. Jitka Malá
Místní knihovna
Vlastibořice*

Ve Vlastibořicích proběhl 11.–12. 3. 2016 Jarní divadelní víkend

V pátek 11.3. od 19.00 hodin byla uvedena úspěšná inscenace hry „Světáci“ v provedení divadelního spolku z Rakous.

V sobotu 12.3. ve 14.00 hodin shlédli rodiče s dětmi hranou pohádku „Šípková Růženka“ v podání divadelního souboru Vojan z Českého Dubu a od 18.00. hodin jsme se těšili na hru „O dva míň“ od skvělých divadelníků souboru Vojan z Hrádku nad Nisou.

V sále nás bylo dost, ale mohlo nás být víc. Představení byla výborná, a protože tento víkend navazoval na podzimní setkání s divadlem ve Vlastibořicích, budu doufat, že zde už máme tradici a na podzim setkání s divadlem zopakujeme.

Více informací na stránkách:
<http://www.jizeran-rakousy.cz>
<http://www.ds-vojan.cz/>
<http://www.dsvojan.cz>

Turnovský štěk 15. 3. 2016 Městské divadlo Turnov

V úterý dopoledne 15. 3. 2016 jsem se byla na pozvání **Páji Pacákové** podívat v turnovském divadle na přehlídku dětských divadelních souborů Turnovský štěk, pořádanou Střediskem pro volný čas Žlutá ponorka Turnov. Přehlídky se účastnily dětské divadelní soubory činoherní, loutkářské a recitační z Turnova a Benešova u Semil.

Pavlína hrála v divadelním kuse nazvaném:

NEVÁHEJ A LEŤ, soubor KÁMOŠ DRÁMOŠ, ZUŠ Turnov
Text: soubor, Alena Tomášová
a Romana Zemenová, délka představení 25 minut, pro děti od 8–99 let
a
ČEMU CHCEŠ VĚŘIT, soubor Deset trosek Gymnázium Turnov
Text: autorské představení souboru, úprava: Lucie Kunstová, délka představení 20 minut, pro děti od 11 let
Atmosféra byla úžasná, návštěvnost velká, divadlo praskalo ve švech a herci hráli s nadšením. Na krajskou přehlídku Dětská scéna do Jablonce poslala POROTA hned 4 soubory: A/D Háďata ZUŠ Turnov s představením NEZBEDNÍCI A ZLOBILKY, Šumák ZUŠ Turnov s představením LETEM SVĚTEM S KARKULKOU, dramaťák ZŠ 28. října s představením KRÁLOVNA KOLOBĚŽKA I. a Kámoš drámoš ZUŠ Turnov s představením NEVÁHEJ A LEŤ. Navíc všechny soubory získaly zvláštní ocenění za práci.

Pájo díky, byl to opravdu zážitek!

06

Zdravotní cvičení na židlích

Pečovatelství dům Vlastibořice,
KAŽDÝ ČTVRTEK od 14:00 hodin

V pohodlném oděvu, nemusí být nutně cvičební, ponožky pro cvičení bez obuvi, cvičení bude v délce 45 min., předpokládaný konec do 15. hod. Nebojte se svých zdravotních omezení, cvičení je přizpůsobeno.

Cena 30 Kč

Pravidelným cvičením, které Vás nebude přetěžovat, budeme předcházet bolestem pohybového aparátu a tělesné únavě. Zaměříme se na protažení zkrácených svalů a posílení ochablých, na cvičení stability a na nácvik správného dechového stereotypu.

V květnu plánuji otevřít hodinu zdravotního cvičení v odpoledních hodinách vleže na podložce s přihlédnutím k individuálním problémům pro seniorský věk, může ale přijít cvičit každý.

V případě zájmu otevřu hodinu cvičení ve večerních hodinách dle dohody.

Cvičí se v malé skupině ca. 6 osob a je dobré se objednat osobně nebo telefonicky. Cena i místo cvičení budou stejné.

*Těší se na vás Mgr. Jitka Malá
Masérské a regenerační služby 725 720 547*

07

Černý bez

Ráda se s vámi rozdělím o mé zážitky z jednoho blízkého setkání. Setkání s černým bezem. Ještě nikdy jsem k němu neměla tak blízko, jako v době, kdy jsme se přestěhovali sem na vesnici. Tím, jak nyní žiju v úzkém propojení s přírodou, objevuji tolik její krásy každý den a na každém kroku. A právě v tomto období mně uchvátil černý bez. Jeho květy nejen nádherně voní, ale jsou i velmi zdravé a krásné.

Čím nám černý bez prospívá?

- má antibakteriální účinky
- pomáhá při chřipce a nachlazení
- podporuje odkašlávání
- snižuje horečku
- podporuje pocení
- má močopudné účinky
- čistí krev
- podporuje krvetvorbu
- reguluje průjem
- jako kloktadlo pomáhá při zánětech dutiny ústní

Dnes využíváme především květy a plody černého bezu. Květy sbíráte v květnu a červnu, plody v srpnu a v září. Moje zkušenost je nejen s květy, které jsem:

- usušila
- využila pro výrobu vynikající bezové šťávy
- a také snědla k obědu:-)

Takže, co s květy:

Některé nechte pro jejich přeměnu v plody na keři a některé nasbírejte a

- usušte na čaj (čaj snižuje horečku a zvyšuje pocení)
- obalte v těstíčku, usmažte a můžete poobědvat – výborné (tip: naslano – potřete česnekem vyzkoušejte i sladké)
- připravte sirup na bezovou šťávu
- na závěr přikládám vyzkoušený recept – šťáva je vynikající (jen pozor – je trochu kalorická)

Recept na bezový sirup:

Do velkého hrnce – 1/2 igelitky květů bezu, 5 l vlažné převařené vody, 3,5kg cukru, 4 oloupané citróny nakrájené na plátky, pytlíček kyseliny citronové.

Do zchladlé převařené vody vložíme hromadu květů, plátky citrónu, zakryjeme poklicí a utěrkou. Na chladném místě necháme stát 48 hodin, mícháme občas, aby se zhnědlé oxidované květy schovaly (předejde se tak hnilobě), je třeba mít vždy čistou naběračku.

Po dvou dnech postavíme na mírně hřející plotnu, občas ponoříme prst, abychom ohlídali pouze vlažnou teplotu, kolem vaší tělesné teploty 37–38 °C. Nevařte, pouze držte vlažné na prst, lépe se uvolní silice, třísloviny a rozpustí se cukr.

Vše přecedte do druhé nádoby, květy i citróny řádně vymačkejte přes plátýnko. Teprve nyní přidejte půlku cukru a kyseliny, ochutnávejte a postupně doslazujte. Aby nám směs přišla silná (plánujeme to ředit vodou) a sirupovitá.

Na závěr si vyzkoušejte udělat šťávu s vodou, pokud vám chutná, lijte do lahví, které předtím vymyjte a vypláchněte alkoholem (vodka stačí). Skladujte v chladu, suchu a temnu.

Přeji vám krásné zážitky s černým bezem:-)

S láskou Soňa Trsková

**Sambucus
nigra**

Prořezávání stromů

08 Vzhledem k tomu, že začalo období řezu stromů, dovolím si uvést pár poznatků. Před započítím řezu je důležité zjistit si vlastnická práva, tedy komu vlastně dřevina patří. To platí i pro firmy. Ne každý, kdo práce objednává, je vlastníkem stromu. Zde připomínám, že vysazený strom je majetkem vlastníka pozemku (nikoliv osoby, která ho vysadila).

Pokud tedy někdo začne řezat strom na pozemku bez vědomí vlastníka, dopouští se zásahu do cizího vlastnictví. V případě, že by došlo k poškození stromu, může být osoba, která se toho dopustila, pokutována jak podle zákona 114/1992 Sb., O ochraně přírody a krajiny, tak na ní může vlastník pozemku, na němž strom roste, vymáhat i způsobenou škodu. U vzrostlých stromů může jít o poměrně značné částky.

Většina lidí má jasnou představu, co si od řezu slibuje. Obvykle jde o razantní zkracování stromu, protože někde stíní, sahá nad střechu, špatně funguje satelit, majitel nebo soused se bojí, že strom spadne a podobně. Důvodů jsou spousty. Často tak dochází k nevratnému poškození stromů. Mylná je totiž představa, že se při takovém zásahu stromu vlastně nic neděje, což si „odborník“ po čase pochválí větou: „Podívejte se, jak krásně ten strom obrazil“. Reakce stromů na takovéto zásahy je pomalá, ale zato jistá. Vznik dutin, nestabilních sekundárních korun apod. dává po letech za pravdu těm, kteří před takovými zásahy varují. To už je ale většinou strom tzv. zralý na skácení. Jen málo vlastníků chce ponechat strom v původní podobě a odstranit větve suché, zlomené. Bohužel je navíc u laické veřejnosti rozšířen naprosto mylný názor, že lesák je ten správný

odborník, který stromům „rozumí“. Spíše opak je pravdou, lesní hospodářství lze trochu nadneseně nazvat „fabrikou na dřevo“, protože lesy jsou primárně zakládány s tím, že se stromy budou kácet a nikoliv ošetřovat. Ne každý, kdo vládne motorovou pilou a nebojí se výšek, je tedy odborníkem na ošetřování stromů.

Jak vidno, nejen po celé republice ale i ve Vlastibořicích máme odborníky, kteří v praxi aplikují poznatky okoukané maximálně od Přemka Podlahy nebo ze zahrádek. Vlastibořické lípy, které jsme na návsi vysazovali, byly bohužel v loňském roce naprosto diletantským a nešetrným způsobem ořezány. Autor řezu, který bydlí nedaleko, měl zřejmě v úmyslu udělat z lip „kulovité“ javory. Jednak se mu to stejně nepodaří, a navíc to bude stát o to větší úsilí udělat z těchto stromů opět lípy. Tedy za předpokladu, že je tam chceme mít. Hlavní slovo ale musí mít vlastník pozemku, který je za stav stromů zodpovědný.

V praxi se naštěstí často setkávám s tím, že úřady nebo česká inspekce životního prostředí tyto počiny zpravidla ohodnotí ve správním řízení pokutou, která může být v řádech tisíců i desetitisíců. I neškolené oko mé dcerky si všimlo, že přesně takto NEMÁ vypadat prořezaný strom. Oko odborníka, který může zahájit správné řízení, bývá zpravidla ještě všetečnější. Proto Vám radím, než se rozhodnete, že půjdete sousedovi na pozemek řezat strom, raději se ho zeptejte, jestli mu nevádí, že mu uříznete celou půlku stromu. Ale i kdyby to náhodou sousedovi nevádilo, přesto to orgán ochrany přírody a krajiny může vidět úplně jinak.

Závěrem ještě pozor, dle nového obč. zákona se stáváte automaticky majitelem listí padajícího ze stromu, který je na veřejném prostranství (opačně to ale neplatí).

PS: Na dalších fotkách je příklad nevhodné výsadby v kombinaci s otřesným řezem.

Milan
Jelínek

Český král a římský císař Karel IV. –

09 Připomeňme si z dějin

Zvláštní je, že se zřejmě narodil stejný den, jako bývalý pan starosta Jan Mareš, a to 15. května, ale o 615 let dříve – v roce 1316. **Karel IV. se narodil před 700 lety.**

Další zajímavostí je, že **se narodil jako Václav** – syn Jana Lucemburského a Elišky Přemyslovny.

Přejmenován byl na **Karla IV.** při biřmování – a to podle svého strýce francouzského krále Karla IV. Sličného, manžela otcovy sestry Marie Lucemburské, u něhož byl na pařížském dvoře vychováván.

Byl považován za jednoho z **nejvzdělanějších evropských panovníků**, hovořil pěti jazyky, dával přednost rozhovorům a domluvě před násilím a válkami.

15. května 1323, v den svých 7. narozenin, byl oženěn se stejně starou princeznou **Blankou z Valois**, sestřenicí francouzského krále. Byla jeho velikou láskou. Měli spolu dvě dcery.

2. manželkou byla **Anna Falcká**. Byl to politický sňatek. S ní měl jednoho syna.

3. manželkou se stala **Anna Svidnická**. Ta byla považována za nejkrásnější ženu Evropy a původně si měla vzít Karlova syna. Ten ale zemřel. **Byla matkou tří dětí**, z nich také **dědice – krále Václava IV.**

4. manželkou byla **Alžběta Pomořanská**. Známo je, že měla velikou sílu a **porodila mu 6 dětí**. Nejstarší Anna Lucemburská se stala anglickou královnou.

Karel IV. tedy měl **čtyři manželky a celkem 12 dětí**.

5. 4. 1355 se stal Karel IV. prvním českým panovníkem, který byl rovněž **zvolen římským císařem**.

Karel IV. vybudoval státní uskupení **Koruna česká**, do které patřilo České království, Moravské markrabství, slezská vévodství, Horní a Dolní Lužice a Braniborsko.

Významný panovník vybudoval **z Prahy centrum západního křesťanstva**, zbudoval Pražský hrad, Chrám sv. Víta, kamenný Karlův most, Karlovu univerzitu, Nové Město pražské, hrad Karlštejn a další.

Zemřel zřejmě v důsledku zápalu plic v 62 letech, **29. 11. 1378**.

Je považován za největšího Čecha a nazýván Otcem vlasti.

Jak je to s cestovními doklady pro děti?

10 Cestovní doklady

Rodinné dovolené spojené s cestováním do zahraničí znamenají i vyřizování cestovních dokladů. Co vše je potřeba zařídit při cestování s dětmi? Věděli jste například, že i děti mohou do členských států Evropské unie a dalších vybraných evropských zemí cestovat na vlastní občanský průkaz?

Cestovní pas i občanský průkaz jsou pro děti levnější

Blíží se čas dovolených a s ním čeká mnohé rodiny cesta k moři či do hor za hranice České republiky. Pro cestování s dětmi do zahraničí již čtvrtým rokem platí, že i dítě musí mít vlastní cestovní doklad, jelikož v roce 2012 došlo nařízením Evropské unie ke zrušení možnosti cestovat na zápis v cestovním dokladu rodiče. Pro rodiče to ovšem neznamená, že se jim kvůli pořízení cestovního dokladu pro děti dovolená nějak zásadně prodrazí. Cestovní pas pro dítě do 15 let totiž stojí 100 Kč a dobu platnosti má stanovenou na 5 let.

Vzhledem k nestabilní bezpečnostní situaci v některých zemích, které byly dlouhodobě turistickými destinacemi, jako například Egypt nebo Turecko, se dá letos očekávat nárůst zájmu o cestování po Evropě, a proto jistě potěší možnost cestovat po většině států Evropy pouze s občanským průkazem. Na ten je nyní možné vycestovat do zemí Evropské unie a také do Albánie, Bosny a Hercegoviny, Černé Hory, Makedonie, Norska, Srbska, Švýcarska a na Island. Cena za vydání občanského průkazu pro dítě do 15 let je 50 Kč a doba jeho platnosti 5 let.

Cestovní doklady jsou hotové do 30 dnů

O vyřízení cestovního pasu nebo občanského průkazu pro dítě do 15 let žádá zákonný zástupce, tedy zpravidla rodič, kterému stačí s dítětem zajít na nejbližší obecní úřad obce s rozšířenou působností. K žádosti, kterou na místě zpracuje úředník, není nutné

přikládat fotografii; úředník pořídí fotografii dítěte přímo na úřadu při podání žádosti. Při podání žádosti zákonný zástupce předkládá svůj průkaz totožnosti a rodný list dítěte. V případě, že má dítě vydán již platný občanský průkaz nebo cestovní doklad, lze tento předložit místo rodného listu.

Lhůta pro vydání cestovního pasu nebo občanského průkazu činí maximálně 30 dnů.

V případě vycestování v kratší lhůtě než 30 dnů je možné požádat o vydání cestovního pasu ve zkrácené lhůtě 6 pracovních dnů; tento úkon je ovšem u dětí zpoplatněn poplatkem ve výši 2 000 Kč. Bližší informace k vyřizování osobních dokladů lze nalézt na webu Ministerstva vnitra na adrese: www.mvcr.cz/clanek/osobni-doklady.

Informací není nikdy dost

V případě, že má dítě cestovat mimo Evropskou unii, doporučujeme se předem informovat u zastupitelského úřadu daného státu, jaké jsou podmínky vstupu, pobytu a vycestování s nezletilým dítětem. Je také třeba dát si pozor na to, že některé státy mimo Evropskou unii mohou vyžadovat určitou minimální dobu platnosti cestovního dokladu při vstupu na jejich území nebo ukončení pobytu – nejčastěji činí požadovaná minimální doba platnosti 6 měsíců.

Podrobnosti k těmto i dalším podmínkám (např. vízová povinnost) lze zjistit u zastupitelského úřadu daného státu, popřípadě je lze nalézt na webu Ministerstva zahraničních věcí www.mzv.cz v sekci „Cestujeme“ a dále v části „Státy a území – informace na cesty“.

Stanislava
Beksová

Mgr. Jana
Vildumetzová

náměstkyně
ministra vnitra
pro řízení sekce
veřejné správy

Vlastnictví obce v r. 2000

V r. 2000 vlastnila obec násl. stavby a pozemky	m²
čp. 26, 9, 15, 53, Jívina kaple, Jívina kaple na hřbitově	2 305
5 stavebních parcel bez stavby (jen pozemek)	149
orná půda	2 427
zahrada	5 545
louka	12 668
les	392 059
vodní plocha – močál	2 113
vodní nádrž umělá	2 407
ostatní plocha	8 163
neplodná půda	364
komunikace	64 803
Celkem	493 003

25. Družstva a spolky v obci, jak vzniklo a pracovalo JZD, likvidace kulaků, akciová společnost AGRO RUBÍN

Zemědělské družstevnictví má na našem venkově dlouhou tradici. Začalo spolky spořitelními a úvěrovými a teprve na jejich základě rozšiřovalo své ostatní funkce. Z družstev neúvěrových největšího významu nabyla sdružení pro nákup potřeb pro selské domácnosti a hospodářství a pro prodej a zpracování produktů hospodářství. Nemaleho významu nabyla též družstva vodovodní a elektrárenská.

Členství v družstvech bylo dobrovolné, zemědělcům přinášelo řadu výhod, a proto organizovanost byla vysoká. Družstva z větší části fungovala i za Protektorátu, kdy bylo zavedeno centrální regulování zemědělství, výkup zemědělských produktů byl monopolizován v tzv. tržních svazech.

V souvislosti s družstvy nutno se zmínit o kontribučních obilních sýpkách, které bylo nařízeno zřizovat patentem z r. 1788 pro případ neúrody. Každý hospodář měl ve třech letech složit do sýpky tolik obilí, co potřeboval k jednoročnímu osevu, aby se mohlo půjčovati těm, kterým se nedostávalo. Na panství svijanském stalo se složení obilí až v létech 1816–17 pouze na jednu lhůtu z předpisu. V létech kolem r. 1840 byly vystavěny v různých částech panství obilní sýpky nové, ježto staré již chátraly, nebo vůbec nebyly. Vlastibořice byly přiděleny do obvodu obilní sýpky u Padařovic.

Když zásoby obilí na sýpce se tak rozmnožily, že přesahovaly potřebu, přebytek se prodal a utržené peníze se propůjčovaly poddaným, na dostatečnou jistotu, pod úroky.

V létech 1888–89 byly kontribučenské sýpky zrušeny a rozdělením podle samosprávných okresů vznikaly z nich okresní hospodářské záložny. Tak okresní hospodářská záložna v Turnově vstoupila v život dne 1. února 1889 a o něco dříve se ustavila i okresní hospodářská záložna v Českém Dubě. Z let 1870–75 se zachoval „seznam údvů kontribučenských sýpek“.

Ukázka zápisu: Ves Lastibořice

- Číslo domu 1. Šulc, žita 2 korce 2 čtvrtce, ječmene 10 čtvrtcí, ovsa 1 korec a 3/4, na penězích 22 zlatých 97 krejcarů, podíl nyní 1 zlatý 7 krejcarů.
 - a další.....
 - Obec, žita 1 čtvrtci, ječmene 3/4 čtvrtce, ovsa 1 čtvrtci, na penězích 90 krejcarů, podíl nyní 81 krejcarů.
- Úhrn osady Lastibořice na penězích 186 zlatých 51 a 1/2 krejcarů, podíl nyní 162 zlaté 56,7 krejcarů.

Kampelička

(převzato z ročenky Kampeličky)

Na tehdejší poměry bylo založení „Spořitelního a záložního spolku pro farní osadu vlastibořickou“ pravým dobrodiním kraje. Usuzováno, že obec Vlastibořice je od Českého Dubu, Turnova a Hodkovic dosti vzdálena a že zde budou příznivé podmínky pro založení Kampeličky, ježto docházení do peněžních ústavů výše uvedených měst činí značné potíže, ztrátu času a hotové výlohy. Německá městská spořitelna hodkovická zapouštěla svou úvěrovou činností kořeny do celého nynějšího obvodu zdejší Kampeličky. Byla úvěrem levnější a při povolování úvěru povolnější / záměrně podporovaná německá expanse/. Vkladatelé z našeho okolí měli smutné zkušenosti z let osmdesátých s občanskou záložnou v Turnově, která po zhroucení je připravila o úspory.

Při prvním úřadování dne 3. ledna 1897 v místnosti Františka Šámala, k účelu tomu zdarma propůjčené, kde úřadovalo se plných 25 let za nízký nájem, čtyři roky úřadovalo se v místnosti hostince Jana Šulce a od r. 1924 ve vlastním domě čp. 21 až do konce r. 1930, kdy domek prodán. V r. 1897 čítal spolek 79 členů. Co zde bylo mravenčí pile, nežli z počátečního 9 650 zlatých vkladů vystoupily v r. 1937 na 7 175 840 Kč, a nežli z počátečního stavu zápůjček 12 372 zlatých bylo možno povolit 3 292 314 Kč zápůjček.

Rozvoji Kampeličky přispěly i hromadné objednávky zboží pro členy. Do r. 1926 objednáno 81 vagonů uhlí, 46 vagonů slámy, 10 vagonů sena, 6 vagonů kukuřice, 3 vagony melasového krmiva, 5 vagonů hnojivového vápna, 3 vagony hnojiva, 80 q seťového obilí, 40 q hrachu a vikve, oleje a mazadla v úhrnné ceně 398 744 Kč.

Pro své členy zakoupila Kampelička třídič na čištění seťového obilí, 8 jetelových secích strojků, které byly dány k použití do jednotlivých osad spolku. Zřízena byla společná váha vozová na nádraží v Sychrově. V r. 1928 zřídila telefonní stanici v hostinci Jana Šulce. Dále umožnila stavbu skupinového vodovodu pro Sedlíštku, Padařovice, Soběslavice, Střížovice, Vitonovice a Kordovku, jakož i stavbu vodovodu v Albrechticích, stavbu silnice Dehtáry Chvalčovice a mnoho dalších veřejně prospěšných akcí. V r. 1931 postaven pro Kampeličku ve Vlastibořicích nový dům za 249 033, 56 Kč.

Z činovníků Kampeličky dlužno uvést: starosty jejími byli – František Šámal

z Vlastibořic v letech 1896–1906, Josef Hobelant ze Střížovic 1906–1922, Jan Hobelant ze Střížovic od r. 1922–1945 a Josef Lauryn z Vlastibořic od r. 1945.

Mlékárna

Mlékařské družstvo ve Vlastibořicích, zapsané společenstvo s ručením obmezeným. Mlékárna vystavěna v r. 1903. Členů 40, členské podíly po 10 K. Náklad na stavbu činil 3.688,51 K, náklad na strojní zařízení 5.946,03 K, celkem 9.634,54 K. Zemská subvence činila 2.780,96 K, nezúčitelná půjčka 1.100 K, podpora celkem 3.880,96 K. Výroba másla v předválečných letech v kilogramech: 1907–4 701, 1909–6 774, 1911–8 556, 1914 10 452 kg.

Z činnosti družstva za rok 1925: Mléka dodáno 155 308 litrů při průměrné tučnosti 3,9%. Za mléko zapláceno 180 091,60 Kč, z toho přespólní dovezli nebo donesli 69 218 litrů. Máslo vyrobeno 6 665,75 kg po 30 Kč. Průměrná spotřeba na 1 kg másla byla 22,75 l mléka. Z dodaného mléka si brali členové 80% zpět v podobě mléka odstředěného, z neodebraného odstředěného mléka vyrobeno 2 267,75 kg tvarohu po 4 Kč. Plnotučného mléka bylo prodáno 3 749, 5 l po 1,50 Kč, smetany 35 l po 16 Kč. Členové zpeněžili 1 litr mléka průměrně za 1, 38 Kč + 80% mléka odstředěného plus dividenda z čistého zisku. Za jednotku tuku se platilo 30 haléřů.

Družstevní mlýn v Sedlíškách

V r. 1912 koupilo 17 občanů – původní členové – od Václava Berana čp. 14 v Sedlíškách (Trávníčku) mlýn se 33 korci pozemků za 33 555 K, podíly po 100 K. Převzaté zařízení: stolice 300×400 mm, špičák d = 90 cm. V roce 1913 pořízeno v ceně 25 000 Kč: turbína Francisova 18 HP, stolice 100×650 mm, francouzský kámen 110 cm, loupáčka, 2 cylindry vysévací, ssavka na čištění krupice, tažný cilindr, míchačka a přístavba. Toto strojní zařízení bylo v r. 1925 zlepšeno nákladem 130 000 Kč. Počet členů se zvětšil z 84 v roce 1912 na 298 v r. 1927. Družstvo pro své členy též nakupovalo hromadně uhlí, petrolej, mýdla, mazadla, oleje, vápno, kukuřici aj.

Při mlýně je pila: 1 plech, zdvih 37 cm, šířka rámu 1 m. V roce 1922 byla zřízena druhá turbína o výkonu 9,8 HP, která vytlačuje vodu z pramene 300 m vzdáleného do vodojemu v Sedlíškách. Kolmý výtlač 120 m, délka potrubí od pumpy k vodojemu 500 m. Turbína vytlačí za 5 hodin 784 hl, vodojem pojme 1000 hl.

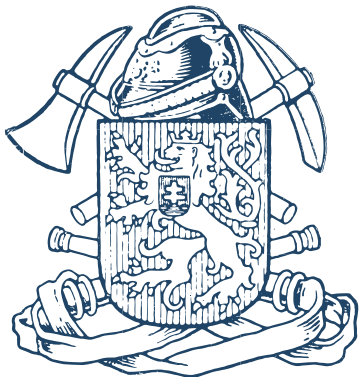
Družstevní mlýn ve Třti
Mlýn tento sice není v katastru obce Vlastibořic, nýbrž patří do správní obce Radostín, avšak z Vlastibořic a Jiviny je dosti obyvatel jeho členy a při rajonování obvodů mlýnů byly obě tyto osady přiřčleněny mlécími výkazy do mlýna ve Třti. Dlouholetým předsedou družstva tohoto mlýna byl Josef Melichar rolník z Vlastibořic čp. 10.

Mlýn byl zakoupen v r. 1912 za 57 567 K s 10 korci luk a 20 korci lesa. Opravy, jež družstvo podniklo ihned po odkoupení objektu, činily 11 095,23 K. Od semletí 1 q žita se platilo 40 haléřů, od 1 q pšenice 50 haléřů.

V roce 1921 byl mlýn opatřen novými stroji. Má asi 12 HP vodní síly. Pohon: Bánkiho turbína, naftový motor. Ročně semlalo se as 50 vagonů obilí a 10 vagonů šrotu. Členů na konci roku 1925 bylo 240.

Spolky v obci

Nejstarším známým spolkem v obci je patrně hasičský sbor. R. 1878 podal tehdejší starosta obce Kamení František BERAN návrh, aby byl zřízen pro Vlastibořice, Soběslavice a Kamení sbor dobrovolných hasičů. Myšlenka tato se ujala a v r. 1879 dne 22. června byly stanovy schváleny a hasičský sbor ustaven. Velitelem sboru byl tehdá František Beran starosta obce Kamení, náměstkem jeho byl Josef Kozderka ze Střížovic, jednatelem Josef Krejčí ze Soběslavic, pokladníkem Josef Adam z Vlastibořic. Sbor čítal 35 členů, od r. 1880 byl velitelem Josef Kozderka ze Střížovic a od r. 1897 Josef Beran z Vlastibořic. Do r. 1903 čítal sbor nejvíce členů r. 1896, a sice 69 členů. Zařazen byl do Poještědské župy hasičské se sídlem v Českém Dubě, která konala ve Vlastibořicích svůj 11. sjezd dne 28. června r. 1913 na oslavu 25. výročí založení sboru.

dílo
Ing. Oldřicha
Loudy

na pokračování

Kniha příjmů a vydání

příjem r. 1879	zl	kr	Vydání r. 1879	zl	kr
vkklady čin- ných údů	56	60	placeno za knoflíky Kacovi	38	
příspěvky za měsíc červen	4	50	za pásy prova- zárně v Turnově	5	17
obdržený přispě- vek od občanů při schůzi na jmeniny J. Adama	22		šňůry, pásky a 14 párů plamínků	3	22
Mohelský ze Stří- žovic při pohřbu manželky 4. 2. 79	10	30	přesky 60 kusů		75
vybráno od Cecilie a J. Adama	3	96	za kůži	3	
vybráno o ha- sičském bále	17	88	za kůži	2	45
měsíční splát- ka 22. února	5	90	za třepec	4	95
při pohřbu p. učitele Vícha	2		za poukázky	4	95
od požáru v Soběslavicích	10		závdavek klem- příi na čáky	15	
vybráno 9. 5. od údu spolku	29		krejčímu Janu Brožovi	8	20
od pohřbu J. Matouška, Vitanovice	3	25	od cesty poslům		33
celoroční příspěvky	41	70	pás Františku Adamovi	2	20
			za plamín- ky 22 pásů	3	30
			poslovi od cesty		50
			klempířovi	16	
			Kacovi za plátna	15	
			za spolkové knihy	7	60
			závdavek na se- kyrky k Č. Dubu	5	
Ú h r n e m	181	59	Ú h r n e m	136	

Některé údaje z dalších let:

1880 – za práci sedlářskou do Českého Dubu – 5 zl, za hornu z Turnova koupenu – 5 zl 30 kr, hudebníkům o Božím těle – 40 kr.

1882 – na valné hromadě shledáno, že hasičský sbor spojených obcí Vlastibořice, Kamení a Soběslavice má dosud dluh 29 zl 18 kr. Zapsal: Jos. Bradáč t. č. předseda, Fr. Farský jednatel, Jos. Kozderka velitel, Václ. Zakouřil člen výboru.

1883 – příjmy: od J. V. císaře Františka Josefa I. – 80 zl; od pohřbu ředitele (velkostatku Sychrov) Pruvota – 10 zl; od P. Josefa Kováře za stání u Božího hrobu – 2 zl; od pohřbu továrníka Schmitta v Českém Dubě – 30 zl. Po valné hromadě 16. prosince 1883 zapsáno již jmění 85 zlatých 73 kr.

1884 – vydání: na dvoukolovou stříkačku – 60 zl; za zhotovení žebříku Jos. Roubíčkoví ze Sedlístek – 3 zl; za látku na hasičské kroje – 60 zl; za okování žebříku – 3 zl.

1886 – předplatné na časopis Český hasič – 3 zl 20 kr; pojistné Ústřední hasičské jednotě – 4 zl 50 kr.

1887 – příspěvek od obce – 10 zlatých.

1888 – od Jeho Knížecí Osvícenosti Kamila z Rohanů – 30 zl; dar obce Vlastibořic na stříkačku – 50 zl. Při revisi účtů celkové jmění činilo 417 zl 20 kr.

1890 – jmění po příjmech činilo 522 zl 78 kr; vydání – na novou stříkačku dal sbor 300 zlatých.

1891 – poslední splátka na stříkačku – 190 zlatých.

1892 – obec Vlastibořice darovala na poslední splátku 180 zlatých.

1893 – čistý přebytek z plesu 29 zl 80 kr; příjem od Zemské hasičské jednoty – 60 zlatých.

1894 – jmění činilo 101 zl 32 kr.

1895 – velitel nadále Jos. Kozderka, předseda Jos. Hobelant, zástupce Jos. Beran.

1897 – příspěvek od České hasičské jednoty – 50 zl; čistý výnos z plesu 16 zl 90 kr.

1900 – jmění 198 K 4 hal.

1907 – jmění 149 K 87 h, velitelem Jos. Beran.

1908 – předsedou sboru Frant. Šámal, jednatelem Jos. Mizera.

1911 – jmění 91 K, vydání škoie 90 K; Jos Bartoš podvelitel.

1914 – jmění žádné. Za válečná léta v pokladně žádná změna.

1918 – příjem od p. faráře Voborníka – 10 Kč; dar od pohřbu Jana Šulce 50 Kč.

V dalších letech, až do r. 1971, do kdy jsou zápisy vedeny, se jmění pohybovalo ve výši okolo dvou až třech tisíc korun. Vý-
jimku činí rok 1936, kdy je zaznamenána nová stříkačka v celkové ceně 24 000 Kč.

Divadelní ochotnický spolek

(text jsem převzal z kroniky
střediskové obce Pěnčín)

Divadlo ve Vlastibořicích se hraje od r. 1880. Byla to většinou vánoční představe-
ní, z jejich výtěžku a z darů byl vydržován od r. 1905 polévkový ústav pro chudou mlá-
dež s počtem 40 porcí. V této souvislosti je zmiňován jako dárce besední kroužek „Ja-
rost“. Prvním zapáleným ochotníkem byl kamenský starosta František Beran, který nacvičil a sám i hrál hru Mlynář a jeho dítě. Hráló se v hostinci u Adamů na primitiv-
ním dřevěném jevišti s dřevěnou oponou Víta Matouška. Divadlo se těšilo velké oblibě. Her se zúčastnili i ochotníci ze sousedních obcí. Představení pořádal Sokol a hasiči. Režie se ujali např. Josef Bernat švec, učitel zdejší školy a jejich manželky – řídící učitel Alois Kaše, M. Kašová, R. Smutná aj.

Hry z této doby: Paličova dcera, Lucerna, Perly panny Serafinky, Na letním bytě, Tulácká dobrodružství. Z vy-
dělaných peněz se kupovaly kulisy, nová definitivní opona a pro školu šicí stroj. Je-
viště se stavělo na sále ode dveří do šen-
kovny. Prkna sbitá do desek se pokládala na dřevěné kozy. I osvětlení bylo primitiv-
ní, ale hráló se.

V r. 1959 se hrála hra – Poslední muž, v režii Anny Gleichové, která dojížděla z Prahy do Vlastibořic na letní byt. Od r. 1963 je vedoucí souboru Růžena Kvačková, učitelka v důchodu, zanícená divadelnice tak, že jí byl udělen zlatý odznak J. K. Tyla.

— pokračování příště >>

Obecní Zpravodaj vydala
© Obec Vlastibořice
v květnu 2016

Adresa redakce:
Obecní úřad Vlastibořice
Vlastibořice 23
463 44 Sychrov
tel.: +420 485 146 025
e-mail:
zpravodaj@vlastiborice.cz
www.vlastiborice.cz

Redakce:
Ing. Martin Beksa
Pavel Svačina
Dušan Koutník
Mgr. Lucie Koutníková
Stanislav Bittner
Tomáš Vacek

Jazyková korektura:
Mgr. Lucie Koutníková

Fotografie na obálce
© Dušan Koutník

Grafická úprava
© Tomáš Vacek

ISBN: MK ČR E 20317

12

Hasiči informují

Taktického cvičení jednotek JPO, soutěž

Hasiči Vlastibořice se zúčastnili Taktického cvičení jednotek JPO – cvičný výbuch a následný požár v prostorách šaten na základní škole v Příšovicích. Naše jednotka byla povolána přímo ke škole, kde poskytovala první pomoc a ošetřovala zraněné děti i dospělé, kteří se v tuto dobu ve škole nacházeli. Zranění byli rozdělováni podle stupně závažnosti do tří skupin – na těžce, středně těžce a lehce zraněné. Takto simulovaného cvičení jsme se zúčastnili vůbec poprvé. Na přípravě se podílel jeden profesionální hasič a záchranná jednotka armády ČR z Liberce.

Letos máme za sebou také první hasičskou soutěž, kterou pořádali hasiči z Havlovic. Soutěže se zúčastnilo družstvo dospělých a družstvo dětí. Na startu sice panovala velká nervozita, ale dopadlo to dobře a dokonce jsme si domů dovezli medaile. Příští soutěž, které se chceme zúčastnit, se koná 28. května 2016 ve Čtveříně.

Letní slavnosti

Hasiči Vlastibořice by Vás dále **2. července 2016** rádi pozvali na **9. Letní slavnosti**. Pro děti budou připraveny soutěže o ceny a pro všechny dobroty z baru a z grilu.

Z technických důvodů jsme v letošním roce nuceni zrušit hasičskou soutěž. O pohár starosty obce Vlastibořice.

Za SDH Stanislav Bittner

13

Letní akce zahájeny

7. Sousedské posezení

V sobotu 28. května 2016 se uskutečnilo 7. Sousedské posezení na jivinské návsi. Společné setkání bylo spojené s oslavou Dne dětí a nečekaně i s oslavou krásného vítězství našich malých hasičů a hasiček, kteří se přímo ze soutěžního bojiště ve Čtveříně dostavili i s medailemi na krku, kdy jim k 1. místu tleskala zaplněná náves. Musím přiznat, že tolik dětí, které letos zhlédly Ořechovou pohádku od divadla Rolnička, jsme nečekali. Bylo to příjemné překvapení. Po pohádce se malého dětského sedmiboje zúčastnilo asi 25 dětí, které za svůj výkon dostaly sladkou odměnu. A pak už následovalo několik jízd okolo Jiviny vojenským otevřeným GAZem. Mraky se sice na obloze honily celé odpoledne a chvílemi to vypadalo hrozně, ale kapela The Vintage Band z Liberce hrála nádherně a tak se tančilo až do pozdních nočních hodin. Poděkování patří těm, kdo v sobotu našli cestu na Jivinu, a i těm, kdo se podíleli na přípravě a organizaci celé akce, a také Obci Vlastibořice za financování pohádky.

Za Jivina klub Svačinka Pavel

SDH: Taktické cvičení jednotek
SDH: Soutěž v Havlovicích

7. Sousedské posezení v Jivíně

Teniska
Čarodějnice
Brigáda

